

[Malchau.]

vedtages, vil Tjenestemændene ikke nær faa Dækning for de Prisstigninger, der siden Krigsudbrudet den 1. September sidste Aar har fundet Sted for alle Livsfornødenheders Vedkommende; end ikke ved en Udfyldning af det famøse Hul i Regulerings-tillægsskalaen vilde fuld Dækning være tilvejebragt.

Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa, at der vedvarende skal ydes Tjenestemændene, i hvert Tilfælde for et Tidsrum af 7 Maaneder til og med Udgangen af Oktober Maaned d. A., det Tillæg paa 168 Kr. aarlig, som Tjenestemændene nu har faaet i de to sidste Aar, det vil altsaa sige 14 Kr. maanedlig eller i alt 98 Kr. for de 7 Maaneder, som Lovforslaget omfatter. Men man kan ogsaa stille Sagen op paa en anden Maade, og det synes jeg er rigtigt at gøre, nemlig saaledes, at man ser paa, hvorledes Tjenestemændenes Forhold bliver efter den 1. April sammenlignet med dem, som de lønningsmæssigt har for Øjeblikket, og som har været gældende saavel i indeværende Aar som i det foregaaende. Forholdet vil da være det, at Tjenestemændene reelt vil faa 3 Reguleringsstillæg mere, det vil sige for de almindelige Lønninger, Mellemlønningerne, 3 Tillæg à 8 Kr. maanedlig eller i alt 24 Kr. Altsaa 24 Kr. maanedlig vil de allerfleste Tjenestemænd faa fra 1. April d. A. Dette Tillæg dækker selvsagt ikke nær Prisstigningen i Fremtiden, og der er altsaa overhovedet ikke givet Tjenestemændene Dækning for den Prisstigning, der har fundet Sted i den siden Krigsudbrudet forløbne Tid.

Ved den Ordning, som vi her behandler, og som, hvis den bliver vedtaget, kun skal have Gyldighed til Udgangen af Oktober Maaned i Aar, altsaa i 7 Maaneder, vil Tjenestemændene faa udbetalt ud over det Beløb, de faar i indeværende Finansaar, 7 Gange 24 Kr. eller i alt 168 Kr. Den 1. November i Aar har Krigen, hvis den da ikke er sluttet forinden, været 14 Maaneder, og for hele dette Tidsrum faar Tjenestemændene altsaa kun et Tillæg paa 168 Kr. til delvis Udligning af de stedfundne Prisstigninger, som begyndte allerede ved Krigsudbrudet, eller 12 Kr. pr. Maaned i de 14 Maaneder. Derfor synes jeg, man med Rette kan hævde, at der ved denne Ordning hverken kan være Tale om hel eller halv Dækning for de forøgede Udgifter for Statens Tjenestemænd og Pensionister.

Naturligvis er Forholdet særlig grelt og særlig tyngende for de laveste Lønninger og for dem med de smaa Pensioner, og jeg

kan forsikre ærede Tvivlere om, at der for Tjenestemændenes Vedkommende i al Almindelighed i den kommende Tid ikke bliver Raad til hverken Flæskesteg paa Bordet eller Mejerismør paa Brødet, maaske heller ikke til den nødvendige Mælk til Børnene. Det drejer sig nemlig her om Tjenestemænd, der for største Partens Vedkommende i Forvejen er nede paa Eksistensminimum, hvad enhver, der har en lille Smule Indsigt i, hvad det koster at leve i Byerne, sikkert ikke vil være uenig med mig i.

Ved at forlænge Tillægget paa de 168 Kr. aarlig eller 14 Kr. maanedlig til Udligning af Hullet i Reguleringsstillægsskalaen bliver der i nogen Maade, men ogsaa kun i nogen Maade, vist Hensyn til de laveste Lønninger. Vi skal alle ned i den kommende Tid, det er vi enige om, og jeg vil gerne understrege Ordet *alle*. Og vi skal ogsaa nok alle komme det. For Resten vil alene de øgede Skatter, som vi faar til næste Aar, sluge den Forhøjelse af Lønningerne, der her er Tale om. Jeg er klar over, at mange i dette Land allerede er gaaet ned med Levefoden. Det er vanskelige Forhold for saa godt som alle i de frie Erhverv, det er vanskelige Forhold for Landbruget, og det er vanskelige Forhold ikke mindst for alle de arbejdsledige. Tjenestemændene tager naturligvis ogsaa den Nedgang, der bliver nødvendig, sammen med alle andre, men jeg mener at turde hævde, og det er ogsaa mit Partis Mening, at Tjenestemændene ikke kan tages ud af den Helhed, som Samfundet nu engang er.

Jeg skal med disse Bemærkninger paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

Veistrup: Tjenestemændenes Lønningslov indeholder Bestemmelser om en fast Grundløn med tilhørende Alderstillæg, men der knytter sig ogsaa til Lønningsloven forskellige Tillæg, som er Udtryk for Stigningen i Leveomkostningerne. Der var et Tidspunkt, da man fra alle Sider krævede Lønningerne i større eller mindre Grad gjort konjunkturbestemte, og det er jo en naturlig Tanke, at Lønningerne saa vidt muligt følger Leveomkostningerne. Det var det, der bevirkede, at man kom ind paa at regulere Tjenestemændenes Lønninger paa Grundlag af det Pristal, som Statistisk Departement beregner. Imidlertid mente man ikke, man slavisk skulde følge dette Pristal lønningsmæssigt. Man etablerede da en Ordning, hvorved man skabte et Tomrum, et Interval, saa at der mellem Tallene fra 2 427 til 2 842 ikke skulde røres